

Vraag nr. 184
van 28 maart 2002
van de heer HERMAN LAUWERS

Vlarem II – Stallen in woongebied

Onder rubriek 9.4.3. (inheemse grote zoogdieren – paard- en runderachtigen) van Vlarem II wordt een onderscheid gemaakt tussen de ligging van de stallen in een woongebied met landelijk karakter, in een agrarisch gebied of in een ander gebied :

- in een agrarisch gebied is geen vergunning vereist beneden de twintig plaatsen ;
- in een woongebied met landelijk karakter is men niet vergunningplichtig indien er minder dan tien stalplaatsen zijn ;
- in alle andere gebieden evenwel is men vergunningplichtig vanaf vijf plaatsen.

Dit betekent dus voor manèges die gelegen zijn in recreatiegebied, dat zij vergunningplichtig zijn vanaf vijf plaatsen.

Waarom geldt er in woongebied met landelijk karakter een soepelere regeling dan in recreatiegebied ?

Antwoord

Vermits de Vlaamse volksvertegenwoordiger melding maakt van twee soorten van inrichtingen, acht ik het opportuun vooreerst de overeenkomstige Vlarem-indelingsrubrieken nader te preciseren :

- onder rubriek 32.4 vallen de inrichtingen voor ruiters-, draf-, ren- en mensport, alsook inrichtingen voor verhuur en africhting van paarden en andere zadeldieren ; manèges vallen onder deze rubriek en zijn als dusdanig steeds ingedeeld in de tweede klasse ;
- onder rubriek 9.4.3 vallen stallen voor paarden, waaronder wordt verstaan één of meer gebouwen waarin paarden gefokt of gehouden worden ; tot en met 200 paarden zijn deze paardenstallen ingedeeld in de tweede klasse ; in gebieden andere dan woongebieden met landelijk karakter en agrarische gebieden geldt de indeling inderdaad vanaf vijf plaatsen voor gespeende dieren.

Uit het bovenstaande blijkt dat een manège op zich altijd in de tweede klasse is ingedeeld, onge-

acht of hieraan al of niet paardenstallen zijn gehecht.

Het onderscheid dat in de Vlarem-indelingsrubriek 9.4.3 wordt gemaakt naar gelang van de ruimtelijke bestemming van het gebied waarin de stallen zijn gelegen, vloeit voort uit de verschillende stedenbouwkundige bestemmingsvoorschriften die gelden voor de onderscheiden gebieden. In agrarische gebieden en woongebieden met landelijk karakter wordt daardoor bijvoorbeeld een hogere tolerantie ten opzichte van geurhinder afkomstig van agrarische activiteiten zoals veehouderijen aanvaardbaar geacht dan in de andere gebieden, vandaar ook de verschillende indelingscriteria.

Volgens besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpge-westplannen en de gewestplannen zijn woongebieden met landelijk karakter bestemd voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven. Volgens artikel 16 van het koninklijk besluit zijn recreatiegebieden daarentegen bestemd voor het aanbrengen van recreatieve en toeristische accommodatie.